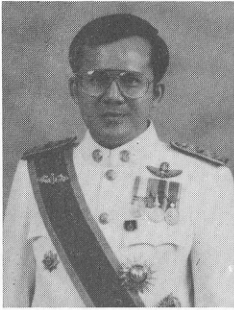

ปัญหาประชากรในประเทศพัฒนา

Demographic Problem in Developing Countries

บัญญัติ สุขศรีงาม*

Bunyut Sukringam

ปัจจุบันปัญหาประชากรสำคัญที่มนุษยชาติกำลังเผชิญอยู่คือ การเพิ่มจำนวนประชากรอย่างรวดเร็ว จนทำให้ทรัพยากรต่าง ๆ ถูกนำไปใช้เพื่อสนองความต้องการอย่างเร่งด่วนและเกิดปัญหามลพิษของสิ่งแวดล้อมตามมา ดังนั้นถ้าหากจะมีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้สำเร็จ จะต้องแก้ปัญหากลุ่มประชากรเป็นอันดับแรกด้วยเหตุนี้ประเทศต่าง ๆ จึงทุ่มเทงบประมาณในด้านนี้ เช่น การจัดทำโดยการคุมกำเนิดในรูปแบบต่าง ๆ เป็นต้น แต่ก็มีบางประเทศที่สามารถคุมจำนวนประชากรได้โดยไม่ต้องมีวิธีการคุมกำเนิด เพราะหญิงสาววัยเจริญพันธุ์นิยมอยู่เป็นโสดมากกว่าการสมรส ในบางประเทศก็ต้องรีบคุมกำเนิด เพราะหญิงสาวรุ่นใหม่มีเพศสัมพันธ์เร็วกว่าที่คาดไว้ โดยหญิงสาวเหล่านี้มีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่วัยเรียน ดังนั้นปัญหาเกี่ยวกับประชากรของแต่ละประเทศจะแตกต่างกันไป สำหรับวันนี้จะนำเรื่องราวของปัญหาประชากรของประเทศพัฒนา มาเสนอสู่กันฟัง 3 เรื่อง ได้แก่ เพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของญี่ปุ่น การอยู่เป็นโสดของหญิงอังกฤษและปัญหาเลสเบียนในสิงคโปร์

1. เพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของญี่ปุ่น

เมื่อไม่นานมานี้ศาสตราจารย์คาซูกะ ฟูกายา แห่งมหาวิทยาลัยโตเกียว ได้ศึกษาเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมปีที่ 2 และ 3 จำนวน 2,000 คน เป็นชาย 900 คน และหญิง 1,100 คน จากโรงเรียน 15 แห่งในเขตกรุงโตเกียวและจังหวัดใกล้เคียง โดยนักเรียนทุกคนจะต้องตอบคำถามเกี่ยวกับการยอมรับในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ในชั้นเรียนหรือไม่ หากทราบว่าจะปลอดภัยจากการตั้งครรภ์แน่นอนด้วยการคุมกำเนิด ผลการศึกษาพบว่า จำนวน 77 เปอร์เซ็นต์ของนักเรียนชายและหญิงได้ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียน ในขณะที่ได้มีการสำรวจเมื่อ 6 ปีก่อนมีนักเรียนชาย 62 เปอร์เซ็นต์และนักเรียนหญิง 58 เปอร์เซ็นต์เท่านั้นที่ให้การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียน และในการสำรวจครั้งนี้พบว่านักเรียนชาย 14 เปอร์เซ็นต์ และนักเรียนหญิง 17 เปอร์เซ็นต์ยอมรับว่ามีเพศสัมพันธ์มาแล้ว จากข้อมูลดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นว่านับวันวัฒนธรรมของญี่ปุ่นจะถูกกลืนหายไป เยาวชนรุ่นใหม่ได้ให้การยอมรับวัฒนธรรมตะวันตกมากยิ่งขึ้น จึงเห็นเรื่องของเพศสัมพันธ์เป็นสิ่งปกติและเริ่มมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่วัยเรียน สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดความวิตกกังวลของญี่ปุ่นมาก เนื่องจากเกรงว่าถ้ากระแสความคิดนี้ยังคง

* รองศาสตราจารย์ ภาควิชาจุลชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร มหาวิทยาลัยบูรพา

ดำรงอยู่ เชื่อว่าในอนาคตเยาวชนรุ่นใหม่จะต้องมีปัญหากับโรคติดต่อจากเพศสัมพันธ์และปัญหาการทำแท้งตามมาอย่างแน่นอน ดังเช่นที่เกิดในสหรัฐอเมริกาและประเทศต่าง ๆ ในยุโรป . . . ดังนั้นจึงได้เรียกร้องให้รัฐบาลได้ดำเนินมาตรการแก้ไขในเรื่องนี้อย่างเร่งด่วนก่อนที่สถาบันครอบครัวของญี่ปุ่นจะล่มสลาย

2. การอยู่เป็นโสดของหญิงอังกฤษ

อังกฤษเป็นประเทศที่เริ่มมีการพัฒนาเข้าสู่อุตสาหกรรมเป็นประเทศแรก จึงมีความก้าวหน้าด้านอุตสาหกรรมมาโดยตลอด ประชาชนที่เกิดมาก็เข้าสู่ยุคของอุตสาหกรรมที่ต้องมีการต่อสู้เพื่อความอยู่รอดอย่างมาก วิถีชีวิตจึงยึดมั่นในแบบของวัตถุนิยมมาโดยตลอด แต่สิ่งที่น่าภาคภูมิใจอย่างมากก็คือสตรีของอังกฤษได้รับการยกฐานะว่ามีสิทธิเท่าเทียมผู้ชายมาเป็นเวลานานแล้ว อังกฤษมีสตรีดำรงตำแหน่งสำคัญ ๆ อยู่มากมาย เช่น สมเด็จพระนางเจ้าอลิซาเบท ที่ 2 ทรงเป็นพระราชินีปกครองอังกฤษ หรือมีอดีตนายกรัฐมนตรีหญิงที่ชื่อนางมาร์กาเรต แธซเซอร์ ซึ่งกล่าวกันว่ามีความสามารถว่านายกรัฐมนตรีเป็นผู้ชายเสียอีก อย่างไรก็ตามอังกฤษก็หนีไม่พ้นสังคมนิยมของโลกทุนนิยมที่สตรีอังกฤษรุ่นใหม่มีการสมรสล่าช้ามากขึ้น ส่วนใหญ่จะสมรสในช่วงอายุไม่น้อยกว่า 30 ปี และมีจำนวนไม่น้อยที่สมรสเมื่ออายุเกือบ ๆ จะ 40 ปี ดังนั้นคนเหล่านี้จึงมีจุดหมายของการสมรสที่จะหาบุคคลมาเป็นเพื่อนร่วมชีวิต เพื่อนคู่คิดมากกว่าการที่จะอยากมีลูกไว้สืบทอดเผ่าพันธุ์ต่อไป เมื่อไม่นานมานี้ได้มีรายงานการสำรวจของศูนย์ศึกษานโยบายครอบครัวของอังกฤษโดยใช้กลุ่มตัวอย่างสตรีที่เกิดในอังกฤษตั้งแต่ปี พ.ศ. 2508 เป็นผู้ให้ข้อมูล พบว่า สตรีเหล่านี้มีมากถึง 20 เปอร์เซ็นต์ที่ไม่อยากจะมีลูก ทั้งนี้เพราะเป็นผู้ที่มาจากครอบครัวที่ยากจน สภาพครอบครัวขาดความอบอุ่นเนื่องจากความแตกแยกของพ่อแม่ การที่ไม่

สามารถหาคู่ครองที่เหมาะสมตามต้องการ รวมทั้งความกดดันในการทำงานสิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นความกดดันที่ทำให้เกิดแนวโน้มไม่ยอมมีลูกของสตรีอังกฤษ อย่างไรก็ตามรัฐบาลอังกฤษก็วิตกในเรื่องนี้มาก ได้มีการตั้งคณะกรรมการขึ้นพิจารณาเรื่องอย่างเร่งด่วนเพราะถ้าหากปล่อยให้เป็นอย่างนี้ก็จะไม่มีชาวอังกฤษรุ่นใหม่เกิดขึ้น ส่วนที่มีอยู่ก็ล้วนแล้วแต่จะเข้าสู่วัยชราในเวลาไม่นานนัก แล้วความเป็นชาติมหาอำนาจของอังกฤษจะอยู่ได้อย่างไร หรือจะให้เหลือไว้แต่เพียงความทรงจำเท่านั้น ขณะนี้ยังไม่มีความชัดเจนว่าอังกฤษได้ดำเนินการแก้ไขปัญหานี้ไปแล้ว และได้ผลอย่างไรบ้าง คงต้องคอยติดตามกันต่อไป

3. ปัญหาเลสเบียนในสิงคโปร์

สิงคโปร์เป็นประเทศในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่มีการพัฒนาเข้าสู่ระดับอุตสาหกรรมที่ก้าวหน้าทัดเทียมกับญี่ปุ่นทีเดียว ประชากรของสิงคโปร์ได้รับการศึกษาในระดับสูง จึงสามารถรับการถ่ายทอดเทคโนโลยีได้อย่างรวดเร็วแต่ในด้านปัญหาประชากรนั้นมีน่านับประการ โดยเฉพาะในผู้หญิงรุ่นใหม่ของสิงคโปร์ ซึ่งนอกจากจะชอบอยู่เป็นโสดแล้วยังมีน้อยที่มีพฤติกรรมเป็นเลสเบียน (lesbian) ด้วย

เลสเบียนเป็นคำที่ใช้เรียกสำหรับผู้หญิงที่มีพฤติกรรมรักผู้หญิงด้วยกัน เลสเบียนกำลังเป็นปัญหาอย่างมากในสิงคโปร์ เพราะมีแนวโน้มว่าสาวรุ่นใหม่ที่มีอายุไม่เกิน 20 ปี จะมีพฤติกรรมเลสเบียนและหญิงสาวเหล่านี้ส่วนใหญ่จะได้รับการศึกษามาจากโรงเรียนที่มีเฉพาะผู้หญิงเท่านั้น

จากการศึกษาหญิงสาวที่มีพฤติกรรมเป็นเลสเบียนอายุระหว่าง 14-18 ปี โดยการสัมภาษณ์ สามารถจำแนกได้เป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกเป็นสาวประเภททอมบอย ชอบแต่งกายคล้ายผู้ชาย เช่น ตัดผมสั้น รัทหน้าอกให้แบนราบ สาวพวกนี้จะมีเพื่อนหญิงที่มี

ลักษณะอ่อนหวานนุ่มนวล ซึ่งเป็นลักษณะของผู้หญิงอย่างแท้จริง ส่วนกลุ่มที่สองเป็นสาวประเภทที่เป็นผู้หญิงจริง ๆ มักจะมาจากครอบครัวคนชั้นกลาง สาวพวกนี้ชอบแต่งตัวสวย ๆ เพื่อก่อให้เกิดเสน่ห์ดึงดูดจากสาวทอมบอย และเมื่อทอมบอยชอบและหลงรักแล้ว ก็จะไปเที่ยวตามสถานเริงรมย์ต่าง ๆ และมอมขอรังที่มีราคาแพงอยู่เสมอ อย่างไรก็ตามจิตแพทย์ผู้ให้คำปรึกษาได้ให้ความเห็นว่าหญิงสาวเหล่านี้ไม่ได้มีจิตใจเป็นเลสเบียนแต่กำเนิด แต่ถูกสภาพแวดล้อมชักนำให้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไป เช่น บางคนถูกพ่อแม่เลี้ยงดูเหมือนเด็กผู้ชายจึงกลายเป็นเลสเบียน บางคนก็มีพฤติกรรมเลียนแบบดารา หรือนักร้องที่ตนชื่นชอบ เช่น มาดอนน่า, เค ดี แลงก์ ฯลฯ เป็นผลให้พฤติกรรมเลสเบียนเพิ่มจำนวนอย่างรวดเร็ว

รัฐบาลสิงคโปร์มีความเป็นห่วงในเรื่องนี้มาก เพราะถ้าปล่อยให้เป็นอย่างนี้ก็จะทำให้การสมรสของชาวสิงคโปร์ลดลงไปอีก จะส่งผลกระทบต่อการค้าระหว่างพหุรัฐของสิงคโปร์ในที่สุดจึงได้เร่งระดมแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยถือว่าเป็นปัญหาสำคัญของประเทศทีเดียว และแนวทางแก้ไขจะต้องให้โรงเรียนเป็น

ผู้ดำเนินการ ขณะนี้มีโรงเรียนหลายแห่งได้ให้ความร่วมมือแล้วโดยโรงเรียนได้ออกระเบียบห้ามไม่ให้นักเรียนหญิงแต่งกายในลักษณะของทอมบอย (เช่น ห้ามตัดผมสั้น ห้ามการรัดหน้าอกให้แบนราบ) รวมทั้งการห้ามไม่ให้นักเรียนหญิงคบหาสมาคมกับหญิงสาวที่มีพฤติกรรมเป็นทอมบอยอีกด้วย การแก้ไขดังกล่าวนี้ยังไม่ทราบว่า จะสำเร็จหรือไม่ เพราะเป็นเพียงการเริ่มต้นเท่านั้น ถ้ามีชาวคิบหนาก็จะนำมาเล่าสู่กันฟังอีกครั้ง

เป็นอย่างไบบ้างครับ สามเรื่องสามรสเกี่ยวกับปัญหาของประชากรในประเทศพัฒนาแล้ว ปัญหาเหล่านี้มีอยู่ในทุกประเทศเพียงแต่ต่างกันเล็กน้อยแตกต่างกันไป แต่เชื่อว่าจะเกิดในประเทศพัฒนามากกว่าด้อยพัฒนา สำหรับในประเทศไทยของเรากำลังอยู่ในระหว่างการพัฒนาเพื่อเข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมนั้นก็เชื่อว่าจะมีปัญหาเช่นเดียวกัน ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหลายจำเป็นต้องหาทางป้องกันไว้ก่อน โดยนำบทเรียนจากประเทศพัฒนาทั้งหลายมาเป็นแนวทาง ทั้งนี้เพื่อให้เยาวชนรุ่นใหม่ได้เจริญพัฒนาเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพนั่นเอง

